

Kranjsko. Deželna priklada, kakoršnja je doslej, ne dohaja več stroškov, katere ima dežela; mora se torej za 4% vzvišati, skok od 38 na 42%, pa je velik in dež. poslanci morajo si dobro premisliti, predno dajo za tak predlog svoje glase. Priklada je davek, ki ga kmet čuti.

Primorsko. V Ajdovščini dobijo slov. posojilnico; nje je ondi tem večja potreba, ker ne manjka laških pijavk. Ako le-te dobijo kedaj slov. kmeta v svoje pesti, ne uide jim potem nikoli več in trobiti mu je — v laški rog. — V mestni hiši v Trstu ne vidijo radi slov. imen in dolžijo častito duhovščino, da pači imena, ako jih piše, če so slovenska, tudi slovensko!

Hrvaško. Več ogerskih poslancev je bilo te dni v Zagrebu in pravi se, da so iskali ondi pomoči za — civilni zakon. »Narodna stranka« sicer rada pleše, kakor ji ban Khuen-Héderváry piska, v tem pa vendar-le upamo, da se držijo hrv. ljudstva, ki ne mara za tako »srečo«.

Ogersko. V torek je predložila vlada v državnem zboru načrt postave »o civilnem zakonu«, potem pa se je sklenila seja. Zdaj se tedaj pokaže, vsaj v državnem zboru, kdo vlada, ali judje ali kristjani, v tem svoje dni pobožnem delu naše države. — Za namestnijsko poslojpo v Reki prevzame ogerska država vse stroške in s tem kaže, da Reka ni več hrvaško, ampak ogersko mesto.

Vunanje države.

Rim. V tem mesecu imajo sv. oče Leon XIII. slovesno konsistorije t. j. zbor kardinalov rimske cerkve ter dobi v njem več škofov čast kardinala. Tokrat pa ni nobenega iz naše države.

Italjansko. Crispi si ne upa pred sedanji državni zbor spraviti načrta za svoje vladanje, ali pa ne vé, česa se naj loti, da reši državo iz denarnih zadreg, v katerih vzdihuje. Celo njegova stranka se že izpodtika nad njim in tišči va-nj, naj pokaže, kar misli storiti; Crispi pa ima za vse to doslej le molčanje. — Na Siciliji zapirajo sedaj jako »pridno« anarhiste ali ljudi, ki so kje kako na sumu, da niso v redu.

Francosko. Anarhist Vaillant je končal v ponedeljek svoje nesrečno življenje pod rabljevo sekiro. Ni se izpokoril, ampak z besedo: smrt sedanji družbi! se je ločil s sveta. — Minister za vojaške reči je lahko vesel, kajti v drž. zboru so mu dovolili število vojakov, da sme za-nje do 200 milj. več izdati, kakor doslej. Vidi se, da pri ljudstvu še ne spi želja po — srečni vojski zoper Nemce.

Angleško. Nasprotniki ministra Gladstone so raznesli glas, da je blagi mož zbolel; to sicer ni res, ali za nekaj časa vendar premoti ljudi, da verjamejo in se tako od njega, od njega stranke odvrnejo na škodo njegovemu delovanju.

Nemško. Veliko se govori sedaj o knezu Bismarck in nekateri celo trdijo, da se mož kmalu vrne na svoje prejšnje mesto, za drž. kancelarja; drugi pa zopet mislijo, da to ni več mogoče, cesar pa je le hotel kneza sprijazniti s sedanjo vlado, da ji ne bode več delal sitnostij, kakor jih je delal ji doslej.

Rusko. Trgovinska zveza z nemško državo je dogovorjena in je treba še samo, da jo vsprejmejo v nemškem drž. zboru. To se zgodi sicer gotovo, pa ne brez vseh težav, ker se pri Nemcih bojijo, da jim bode ta zveza na škodo, izlasti pri kmetijstvu gledé na ceno živine in žita.

Bolgarsko. Nadškof Filipopelski, msg. Menini, je slovesno krstil mladega princa na ime Boris. Knez Ferdinand se je v tem pokazal za katol. moža in se ni strašil groženj in zamere staroverskih politikov, če svo-

Srbsko. Ministerstvo si prizadeva pomiriti stranke, ali težko, če jih pomiri, kajti radikalcí so žilavi in ne morejo pozabiti, da so bili, a niso več prvi pri vladi. Zato ministerstvo tako dolgo ni na trdnih nogah, dokler nima lastne stranke, tako močne, da prevlada radikalice.

Tursko. V Carigrad pride nov poslanik angleške države. Tak ima po navadi veliko besedo t. j. velja največ pri sultanu in sicer zavoljo denarja, ki ga priskrbi turski vladi, kedar ji ga je treba.

Afrika. V Kairu se mladi khedive Abbas-paša ne more otresti Angležev in je moral odpustiti Maher-paša samo zato, ker angleškemu poslaniku on ni bil po volji. — Dahomejski kralj, Behanzin se je podal generalu Doddsu in tako je vojske ondi konec.

Amerika. Za »zjedinjene države« v severni Ameriki velja poslej nova postava za carino t. j. za davek, ki ga jemlje država od blaga, katero se pripelje tje iz drugih držav, posebno iz Evrope. Ta davek bode poslej nižji in je torej za trgovce lažje blago spraviti med kupce.

Za poduk in kratek čas.

Globoko pod zemljo.

Pretečeni teden so pri Mihaelu Puklu, posestniku v Pobrežji pri Mariboru, kopali studenec. Delo je vodil zidarski mojster Benko Ferš. Ko je bilo že štiri sežnje studenca zidanega, prigodi se v sredo, dne 31. januarja, ob 1/2.10. uri predpoldne, grozna nesreča. Nedodelan studenec se poruši in dva delavca, Anton Ferš in Anton Šmirmaul, ki sta v studencu delala, nista mogla se rešiti in sta bila tako živa zakopana. Začeli so sicer takoj zopet kopati, da bi rešili nesrečnika, a delo je bilo težavno in je le počasi napredovalo, dasiravno je mnogo delavcev delalo po dnevu in po noči.

V četrtek se je bilo zopet bati, da se zemlja še enkrat poruši, in še le potem, ko se je vse dobro podprlo, mogli so zopet delo nadaljevati. Po noči in po dnevu je bilo toliko ljudstva okoli delavcev, da so morali žendarji skrbeti za red in za prostor, kjer so usmiljeni delavci mogli skrbno delati. Še le na svečnico popoldne ob 3/3 zadenejo na prvega nesrečnika, na Antona Šmirmaula. Celih 58 ur je bil zakopan v zemlji, 12 metrov globoko. Našli so ga stoječega, z licem proti steni in z vzdignjenimi rokami. Vzadej na glavi je imel rano, ki mu jo je vsekala les, katerega so rabili pri podpiranju in ki se je z zemljo vred porušil v globičino. Nesrečnež bil je še le 26 let star in je zapustil ubogo vdovo, s katero je komaj pet mesecev živel v zakonu.

Ob 11. uri po noči so izkopali tudi Antona Ferša, ki je bil sin zidarskega mojstra. Še le 18 let star, krepk in vesel mladenič, moral je tako rano zapustiti svet na veliko žalost svojega očeta. Ležal je 15 metrov globoko na trebuhu; glavo je imel vzadej razbito in čeljusti so bile popolnoma zveržene. Kostí na licu in glava (lobanja) so bile precej zmučane.

V soboto so izročili zemeljske ostanke nesrečnih delavcev črni zemlji. Mnogo ljudstva je spremljalo nesrečnike k zadnjemu počitku: marsikatero oko se je rosilo, marsikatero srce je bilo ganjeno in pretreseno od take nesreče in tako nagle smrti.

Smešnica. Neka žena odkrije svoji prijateljici prav skrivne reči ter jo prosi: »Ne pravite nikomur, kar sem vam razodela!« Prijateljica: »Bom že molčala, kakor